

Avondexcursie bij het Kristalbad, Enschede d.d. 03-10-2020

Doel: een grote groepen spreeuwen aanschouwen.

In de aankondiging van deze meeting van onze KNNV-afdeling formuleerde secretaris Kevin Collins het heel fraai, we gaan deze avond op zoek naar de spreeuwendans die we verwachten te vinden boven het Kristalbad in Hengelo.

Hij schrijft dat spreeuwen in het najaar bijeenkomen en voor het slapen gaan geweldige vluchten maken, bestaande uit mogelijk wel duizend spreeuwen. Vluchten die een betoverende werking hebben op toeschouwers.

Tevens spreekt hij de hoop uit, dat we misschien ook nog pas gearriveerde vogels vanuit het noorden kunnen aantreffen; met de winter op komst trekken deze naar zuidelijker streken.

Dit alles in lijn met de vogeltrek, die thans in volle gang is.

De inleiding van Kevin had niet beter gekund, dus we waren vol verwachting iets spectaculairs waar te gaan nemen.

Maar in de namiddag begon zich al een regenachtige avond af te tekenen en had het geen haar gescheeld, of het was op een afgelasting uitgedraaid.

Vol goede moed en veelal in regenkleding gehuld, verzamelden wij ons bij de IJsbaan.

We waren met een klein groepje.

De werkelijkheid was weer eens hard en waar we ook keken, of we nu op de uitkijktoren stonden of elders in dit terrein, hier was geen enkele spreeuw te zien.

Op het water vertoefden toch wel wat vogels en die waren ondanks de invallende duisternis nog net te ontwaren, denk dan aan een groepje krakeenden, slobbeenden, enkele dodaars en een moeilijk te ontdekken watersnip.

De anders zo veelvuldig aanwezige camera's ontbraken deze keer, oorzaak de niet te ontlopen regendruppels. Verrekijkers waren er wel en deze hielpen zeer bij de determinering van de genoemde watervogels.

De moraal zakte ondanks alles niet snel weg en we gaven het niet zomaar op en trokken van de uitkijktoren verder het Kristalbad in, niet meer met het idee nog spreeuwen aan te treffen, maar meer om misschien toch nog een onverwachte waarneming te doen.

Die kwam er echter niet en omdat de regen niet van wijken wist, besloten we vroeger dan bedoeld om toch weer huiswaarts te keren.

Zeker niet met een down gevoel, maar wel met het besef, dat ook de praktijk van onze liefhebberij weerbarstig is en je van te voren nooit weet, wat een excursie gaat brengen.

De volgende keer beter, zeggen we in dit geval.

Het moge duidelijk zijn, dat foto's deze keer ontbreken.

Jan DOW